

ชื่อ :เด็กหญิงภัทรฤทัย บุญสบ

ขนาด : 60x40 ซม.

สถาบัน:บ้านศิลปประยุกต์

วรรณกรรม: ลูกอีสาน

ผลงาน :เดินทาง

เทคนิค :สีอะคริลิค

รหัส : 14-020

ราคา : 5,000 บาท

Name :Phatruethai Bunsob

Size : 60x40 cm.

Academy :Ban silpakruyut

Literature : The Northeastern Boy

Title :Trailing

Medium : Acrylic

Code : 14-020

Price : 5,000 THB

วรรณกรรม / Literature

เมื่อขบวนเกวียนเคลื่อนออกเสียงแข็งแซ่กตั้งขึ้นอีกคุณยืนอยู่ใกล้ๆ แม่มองดูขบวนเกวียนนั้นจนลับสายตา คุณถามแม่ว่า “พวกลุงนั้นจะไปอยู่ที่ไหนละแม่” “ไปอยู่บ้านดินดำน้ำชุ่ม ปลาชุมบ่อนคือแซ่แก่งหาง” แม่ว่า

คุณได้ยินคำพูดอย่างนี้บ่อยๆ แต่คุณไม่เคยสนใจ เพิ่งจะสนใจก็คราวนี้แหละจึงถามแม่อีกว่า “บ้านดินดำน้ำชุ่มคืออย่างไรละแม่” แม่อธิบายว่าเป็นที่ทำนาได้ทุกปี ปลาในน้ำก็มีตัวโตๆ เวลานั้นกระโดดน้ำเหมือนกับจะแซ่ฟาดหาง คุณตามพ่อขึ้นไปบนเรือน แล้วถามพ่อว่า “เมื่อใดพ่อจะพาพวกผมไปอยู่บ้านที่มีปลาเล่นน้ำ เหมือนจะแซ่ฟาดหางล่ะพ่อ” พ่อบอกคุณว่า “ปู่ของลูกสั่งว่า ไม่ต้องย้ายไปไหนนะลูก” แม่ขึ้นมาพูดต่อว่า “ไปก็ดี ปีนี้คงจะแล้งอีก” คุณดีใจไปนั่งลงใกล้ๆ พ่อแล้วพูดว่า “ไปนะพ่อ ปู่ตายแล้ว ปู่ไม่ตำหนอก” พ่อหัวเราะหึๆ แล้วถามคุณว่า “จะไปทำไม”

As the caravan of wagons moves, the buzzing sounds start. Koon stands next to his mother, looking at the wagon trail until it is out of sight. He asks his mother, "Where are those uncles going? "To Din Dam Nam Choom area" (the area, where soils are black, fertile or wetlands) and 'Gumbon' fish are swaggering the tails," answer the mother. Koon had heard such words quite often but paid no attention. Opposite to this time, he asks his mother again, "What is the Din Dam Nam Choom area?" Mother explains, it is the area one can keep farming throughout the year. The fish in the water are big and seen jumping in the water. Like alligator whipping its tail." The boy follows his father up the house and asks him, "when is it time to bring us to the areas where fish swim in the water like alligator whipping its tail?" Dad told him, "Your grandfather ordered that you do not have to move anywhere else, son," but mother comes up and says, "we should go as drought may repeat here again this year". Father laughs and asks, "Why are we going to leave? "

เหตุผล / Reason

ความประทับใจที่ได้เขียนรูปนี้ขึ้นมาเพราะ อยากที่จะสื่อให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของคนในภาคอีสานสมัยเมื่อ 40 ปีที่แล้ว คนอีสานสมัยก่อนจะย้ายถิ่นฐานบ่อยๆ เพราะที่ตรงนั้นเป็นที่แห้งแล้ง จึงจะต้องรวมกองเกวียนกันเยอะๆเพื่อที่จะต้องหาที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ที่อุดมสมบูรณ์กว่าที่เดิม เพราะจะทำให้ทำมาหากินได้สะดวกสบายยิ่งขึ้น และจะทำให้ใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น คนในสมัยก่อนจะมีวัวควายกันอยู่ทุกๆบ้าน เพราะวัวควายจะช่วยทำนาไถนา

ส่วนข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คือ ได้เห็นถึงการดำรงชีวิต การเอาชีวิตรอดของคนสมัยก่อนและสมัยนี้ ซึ่งมันแตกต่างกันมาก เพราะสมัยนี้มีทั้งเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้คนดำรงชีวิตได้ง่ายขึ้น สมัยนี้แค่จิ้มโทรศัพท์ก็ได้ทั้งของกินอร่อยๆ มานั่งกินข้าวแล้ว แต่สมัยก่อนจะต้องออกหากินแต่ละวัน ก็ไม่รู้ว่าจะได้อาหารมากินหรือเปล่าจึงสะท้อนให้เห็นถึงโลกปัจจุบันและโลกในอดีต

The Impression in drawing this picture is I feel like to convey the lives of people in the northeast of the country over 40 years ago. The old Northeast people had relocated quite often because there were repeating droughts in the areas, so they had to make way out trails of wagons in order to find new areas with fertile soils other than the former ones, in order to make their livelihood more comfortable and easier life. People in the past had cattle in every home because cattle help them plow the soil.

The insights from this story are to see how the groups of people live and survive. Life of people in the past and today, which is different because nowadays, life is much more convenient owing to better technology to help make life much easier. Nowadays, people just sit and poke the screen of the phone to order delicious food through application of food deliveries, and just wait for food to eat, opposite to life in the past, people had to make a living day by day to make ends meet. They did not know whether they could get food or not, thus reflecting lifestyle in the present and the past world.